

UKRAINIAN LABOR NEWS

PRINTED AND PUBLISHED TWICE WEEKLY BY THE WORKERS AND FARMERS PUBLISHING ASSOCIATION, LIMITED, A JOINT STOCK COMPANY, INCORPORATED UNDER THE LAWS OF MANITOBA...

Subscription per year \$4.00

Telephone: 51 465

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

газета для робочого людю — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу. Видає Робітничо-Фармерське Видавниче Товариство, зареєстроване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня місяться в Українським Робітничим Домі, на розі вулиць Прічард і Мак'Грегор, у Вінніпегу, Ман.

Передплата на рік \$4.00

Адреса:

UKRAINIAN LABOR NEWS

Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

Редакція за оголошення не відповідає.

ПОМИЛУВАННЯМ ЗМОВНИКІВ ЗАБИЛО КЛИНА В ГОЛОВУ БУРЖУАЗІ!

Буржуазний закон каже, що за зраду держави карється смертю. Не інакше. Справа інша, що саме буржуазні уряди вважають державною зрадою. Уряд Пласуського та його суди навіть заходять в робітника чи селянина комуністичної брошури вважають державною зрадою.

В Москві ж радянський уряд помилював, тобто замінив смертну кару п'ятим контрреволюціонерам, яким не тільки показано державну зраду, але до якої вони самі призналися — позбавленням волі на 10 літ. І буржуазна преса, дипломати, спеціалісти міжнародних прав в один голос заревіли: "комедія, але суд".

І не дивно. Уже цілий місяць буржуазна преса підготувала "публичну опінію", що в Москві відбувається суд над невинними людьми і що суд той — це тільки формальність, бо доля всіх цих інженерів-професорів вирішена, вони будуть розстріляні, а зараз, перед розстрілом відбувається ще над ними тільки "моральна інквізиція". "Публична опінія" підготовлена, що професори будуть розстріляні. Очікують тільки на день і на хвилину, коли то вже буржуазна преса з самозадоволенням напише: "А що? Місяць тому назад ми писали, що так буде. Засудили невинних людей".

А тут сталося не так, як бажалося. Радянський суд, ціла справа процесу доказали державну зраду професорів, самі обжаловані перед цілим світом призналися, що вони винні, що вони змовники, що вони планували збройну інтервенцію закордонних капіталістичних держав проти Радянського Союзу — і проте радянський уряд цих зрадників пролетарської держави не розстріляв, але розстріл замінив десятилітнім ув'язненням, зазначуючи:

"Пролетарська держава не бажає мститися на вже побитих і роззброєних ворагах".

Розуміється, не розстріляла їх радянська влада не тільки тому, що пролетарська держава не мстить на вже побитих своїх ворогах, але й тому, що, говорячи мовою Ефремова, ці вораги самі себе розстріляли вже перед цілим світом. Вони до найменших подробиць розказали про свої діла, плани, видали своїх високо-дипломатичних спільників і керовників, показали і просили дати їм спромому виправити працю на користь пролетарської держави своєю мерзотній зати.

Не без того, щоб і дехто з пролетарів не жалували — от, мовляв, таку контр-революційну голоту помилювали, повірили, що вони справді широко покаяться.

Таке ставлення до справи також неправильне. Замість смертної кари злочинним десятилітньою тюрмою ще зовсім не означає, що ім радянська влада повірила. Вони будуть під пильним оком радянської влади і найменший крок по старій дорозі означатиме виконання над ними рішення суду. Але, як заявляють такі радянські газети, як "Ізвестія" та "Правда" — радянська держава зараз настільки сильна, що може собі дозволити на помилування державних зрадників, чого ніяка капіталістична держава не зробила б.

Що ж зараз робить капіталістична преса? Вона ріжними голосами верещить про те, що це був не суд, але комедія, що була трагедія, яка закінчилась комедією. Вона сама собі ради не може дати з приводу того, що сталося в Москві. Ті буржуазні газети, які ще пару днів тому назад писали, що в Москві судять цілком невинних людей, яких невинно розстрілюють, винні змінили фронт, і кажуть, що Рамзін і всі 8 обжалованих, були в змові з прокуратором Криленком і з цілим судом, що все це була інсценізація.

Е, ні, панове! Ви цим разом аж надто забралися. Не з Криленком був Рамзін у змові, а з Пуанкаре та французьким генеральним штабом. Це він сказав цілому світові виразно, зазначуючи, що чоловікові, який стоїть перед смертю, немає потреби шось приховувати. Розуміється, тим, що всі обжаловані призналися — вони врятували своє життя. І за те тепер капіталістичні пси називають їх більшовицькими змовниками.

Ні, так воно не є. Вони були змовниками французького генерального штабу й "рідної" російської контрреволюції на паризькій смітнику. І як ми писали колись про процес ефремістів, так пишемо й зараз про рамізінців: вони ніким не вродки догнивають класи, тому у них не хватає ні сил, ні енергії навіть на пролетарському суді боронити своєї справи, справи своєї класи. Це тільки борці тієї класи, перед якою лежить майбутнє, це тільки борці пролетарської класи навіть трибуни капіталістичного суду використовують для пропаганди своїх ідей. А представники класи, яка доживає свій вік, на трибуні пролетарського суду перед мікрофоном заявляють цілому світові, що вони гній, що перед ними і перед їхньою класою нема майбутнього.

Пролетарська держава помилувала Рамзіна і його спільників не тому, що вони невинні, або що їх провина не велика. Вона помилювала тих, які з трибуни пролетарського суду пліюючи в ласкудне обличчя капіталістичного світу, і які раз за завжди позбавлені вже спромоги шкодити пролетарській державі.

В КАНАДІ БУШУЄ НЕЧУВАННИЙ ПОЛІЦІЙНИЙ ТЕРОР

Канадська Робітнича Оборонча Ліга є великим оборонцем робітничої класи.

В містах, де безробітні робітники організуються і домагаються праці або плати та відмовляються спокійно гинути з голоду, капіталістична держава негайно виконує звірські атаки на безробітних і їх провідників, розбиває демонстрації, б'є лозювальних робітників і кидкає їх до в'язниць.

В Гемптоні, два лозювальні робітничі справи робітники, Джордж Ендрус і Білл Бейтмен, знаходяться зараз за ґратами у в'язниці. Їх засуджено на два місяці тюрми кожного за те, що вони організували безробітних в Гемптоні. Чотирих інших робітників засуджено на два роки умовної в'язниці.

Вірний робітничий справі робітник в Торонто Білл Кіф, зістав визначив винним у підбурюванні і засуджений на 6 місяців в'язниці. Його арештовано підчас виборчого мітингу, на якому він підніс клич: "Хай живе індійська революція". Домагався свободи для 350-мільйонного населення злочинним проти імперіалізму. Суддя запитав Кіфа, чи він прирікає, що буде стояти далеко від комуністичної партії і подібних мітингів, бо коли так, то він випустить його на волю. Вірний робітничий справі Кіф відповів, що він не буде стояти далеко від своєї партії. Зараз він відсиджує 6 місяців в брудній в'язниці в Торонто.

В Порт Артурі засуджено двоох фініландських робітників і їм грозить депортація по відсидженню кари. А. Понтая зістав засуджений на місяць в'язниці і на заплачення \$50 кари, а Ерік Годм дівстав шість місяців за ставлення опору поліції і три місяці за те, що сплинув рух (трафіку). Окрім цього присуджено, щоб він заплатив \$50.00 кари. Обом їм грозить депортація. Кожному класово свідомому робітникові ясно, що це є упрянована змова проти цих так званих чужинських робітників. Ще свідкий в нашій пам'яті є порт-артурський дистрик. Ми пам'ятаємо як Елс Доналд, молодша бойова робітниця, була вкинута до в'язниці і через бруталний поведіння "демократичної" влади набралася сучіт і зараз зводять боротьбу за життя у Вестон санаторії.

У Вінніпегу, провідник безробітних Джейме Біті, зістав признаний винним за участь у незаконній збірці і зараз на-ходиться за ґратами очікуючи засуду. (Його вже засуджено на один місяць. — Зам. Редакції.) Костюка оскаржено за те саме і він чекає на судову розправу.

Вище наведемі справи є тільки частиною тих справ, які Канадська Робітничо Оборонча Ліга боронила в останніх кількох місяцях. Канадська Робітнича Оборонча Ліга боронить тих робітників, які беруть участь в класовій боротьбі і тих, які є діяльними в робітничому русі. Поліційний терор є звернений проти комуністичної партії і проти тих бойових робітників, які приймають провід комуністичної партії. Реформісти не виступають проти капіталістичної класи. Вони не ведуть робітників в класовій боротьбі. Тому ці люди не потребують Канадської Робітничо Оборончої Ліги.

Канадські робітники, так ті, які працюють, як і ті, що не мають праці, стрінулися з поліційним терором. Чужинських робітників переслідують і страхнуть. Їм грозить депортацією. З робітників, які є діяльними в робітничому русі, береться в'дб'іт ку палців (фінгер принте) не перед тим, ніж вони стають перед саркастичну судову розправу. Дозин наших відважних товаришів відчули на собі кулак капіталістичної справедливості і вони очікують ту велику роль, яку сповіає КРОЛ. Канадська Робітнича Оборонча Ліга буде боронити проти депортації наших фініландських товаришів в Порт Артурі. Вона апелює до робітників Канади, які багато разів шире жертвували, щоб вони і зараз жертвували по своїй змові на оборону наших двоох фініландських товаришів, які грозить депортація та на оборону інших наших борців за робітничу класу.

Робітники Канади мусять мобілізуватися і боронитися за безумовне звільнення Джорджа Ендрусю, Білла Бейтмена, Білла Кіфа, А. Понтая, Еріка Годма, Дж. Бітого і Костюка. Робітники Канади мусять з повидійною енергією і постановою підтримувати і зміцняти Канадську Робітничу Оборончу Лігу і зробити її ще сильнішою зброєю в обороні інтересів робітничої класи.

Краєвий Екзекутивний Комітет КРОЛ.

ПОКЛИК ІНДУСТРІАЛЬНОЇ ЮНІ КРАВЕЦЬКИХ РОБІТНИКІВ ДО ВСІХ МАСОВИХ ОРГАНІЗАЦІЙ!

Дорогі Товариші!

Недавно тому ми писали вам про наш страйк і про організаційний фонд, визнаючи вас дати нам фінансову допомогу, яка дала б нам змогу організувати неорганізованих кравецьких робітників і рівночасно перевести страйк дресмейкерів в цьому сезоні.

До цього часу ми нічого від вас не чули. Час дуже короткий. Всякі приготування до страйку мусять поробити негайно. Компанійна юнія ставить на нашій дорозі всякі перешкоди. Вона організує босів, а нашим завданням є організувати робітників і пригтовляти їх до дійсного страйку, який приніс би дресмейкерам людські обставини. Страйк дресмейкерів має велике значіння не тільки для дресмейкерів, але для решти кравецьких робітників, бо він нанесе компанійній юнії великий удар.

Ми апелюємо до вас, бо знаємо, що ви є симпатиками і що ви хочете, щоб Індустрі-

яліна Юнія перевела успішно страйк. Ми потребуємо негайної вашої фінансової помічі. Наша Головна Екзекутивна Рада рішила відкликатися до вас, щоб ви влаштували яесь підприємство, концерт або забаву, а прихід з цього віддали Індустріальній Юнії на страйк і на організаційний фонд.

Товариші! Цей апель є дуже важлий і не може терпіти проволочки. На нього треба негайно відізватися. Страйк не є так дуже далеко. Треба грошей, щоб поробити відповідні старання. Просимо звернутися на це вашу увагу негайно і відповісти на наш заклик.

Ваша за успішний страйк, Аліна С. Булер, Локальна організаторка. Засилайте жертви на слідуючу адресу:

Industrial Union of Needle Trades Workers 382 Queen St. W. Toronto, Ont.

Суд над контрреволюційними змовниками в Москві

Дипломати капіталістичних держав прислухаються розправі Пуанкаре, Бріан, генеральний штаб та Детердін в співізі з змовниками. — "Доклад" Рамзіна на суді. — Іздили за кордон за системою ефремістів навіязувати зносини.

Процес проти центрального комітету контрреволюційної організації, знаної під іменем "Промислової Партії", зачався в Москві 25 листопада перед пролетарським трибуналом.

Всіхмох людей, з яких всі є професорами університету та інженерами, визначними спеціалістами, встановлено перед суд. Розправі прислухаються багато представників чужинської капіталістичної преси, членів мужицьких міст та амбасад в Москві, які засіли в лозжах, зарезервованих для дипломатів. Коли кілька днів тому назад текст оскарження державного прокурора Криленка, який опирає на знізання обжалованих в часі їхнього предімарного пере-слухання, був опублікований, буржуазна і соціал-фашистська преса усіх країн закричала, що це є нова "величезна видумка" радянського уряду. Було сказано, що знізання обжалованих про приготування збройної інтервенції проти Радянського Союзу з боку імперіалістичних урядів і їх генеральних штабів — були чистою видумкою і маневром, який мав на меті відвернути увагу від мимого недописання п'ятирічки.

Всі організатори інтервенції, імена яких є в акті обжалованих, Пуанкаре, Бріан, член французького генерального штабу, Джозіфил, Дженет і Річард, визначний член британської консервативної партії, Чорчил, англійський експерт активної шпонажі, Лорес, посередники, індустріалісти і фінансісти, Ріабаншнікскі, Нобель і Липов, які втікли до Парижа, нафтовий магнат Детердін — всі вони з обуренням заперечили свою участь в приготуванні інтервенції. Публичний процес зачався. Підсудні, що на їх знізаннях опирається акт оскарження, стали перед своїми судьями, щоб відповісти на злочин, за який їх оскаржено. Сама їхня поява в суді свідчить про брехні, які поширила буржуазія. Публичний судовий процес, який забере від десяти до 14 днів часу, дасть нагоду передискутувати всі деталі кримінальної активності підсудних і активності капіталістичних дипломатів, які фінансували змовників і дія яких ці змовники працювали.

У відповідь на питання голови високого суду т. Вишинського, директора університету в Москві, чи вони признаються до вини так, як це їм закликає акт обжаловання, всі вони відповіли "так". Всі з них вказали свою охоту дати суду свої повні відомості їхньої активності. Першого покликано головною підсудною Рамзіна, професора вищої технічної школи в Москві і голову інституту Дізель. Він рівночасно мав "додаткову посаду" голови "Промислової Партії". Крім того він був назначений прем'єром контрреволюційного уряду, який мав бути сформований після улянованого повалення радянського уряду. Його судові знізання, які виглядають радше на довгий 6-годинний доклад, не тільки що підтверджують акт обжаловання, але доповнюють його численними подробицями. Він розказав про початкову історію саботажної організації, якої він був головою.

Стоячи на порозі п'ятирічки, старі інженери, яким пролетарський уряд повирив високі і добре платні позиції в радянським господарстві (самий Рамзін брав 1,500 карбованців місячно), але які не тратили надії на привернення капіталістичного ладу, зауважили, що швидкий розвиток соціалістичного господарства "загрожував" новому ладі. Тоді вони підставили працювати активно проти розвитку соціалістичного господарства. Це малося переводити в форми широкі саботажі господарчих плянів радянського уряду, а які мали привести до економічної кризи.

Рамзін і деякі з підсудних використали нагоду поїздок закордон в імені радянського уряду, щоб таким чином зітти-ся з російськими емігрантами з кругів старого російського фінансового й промислового світу. В Парижі вони стрінулися з провідниками "Торговельно-промислового Комітету", з комітетами промисловців і фінансістів; а через них з визначними французькими дипломатами та представниками генерального штабу. В цей спосіб їх саботажна активність в самім Радянському Союзі була поставлена на значно ширшу базу і мала більшу можливість провадити свою активність. А тому, що в самім Радянським Союзі годі було провадити державний переворот, то з великим завзяттям вхопилися вони за плян збройної інтервенції, як одного успішного і надійного засобу. До їх розпорядимості було досить поважну суму грошей. На підставі слів Рамзіна, сума, яку їм дано для їх саботажної діяльності, виносила за останні кілька років около 4 мільйони карбованців, які зужито на "роботу" в найважливіших галузях індустрії й транспорту.

В Москві одержано гроші від двоох членів французької амбасади, які були під охороною дипломатичної недотичальності. Він докладно опінісе аудієнцію, яку він і деякі з його колегів, що зараз сиділи на лаві обжалованих, мали з вище згаданими членами французької амбасади. Їм дано було інструкції і квестіонар і в цей спосіб вони доручували свої звіти і комунікації. Спеціальну увагу звернено на військову шпонажу і пороблено пляни, які мали на меті поставити в небезпеку кравецьку оборону, воєнну індустрію, а головню ті галузи індустрії і комунікацій, які грають в стратегічній ролі в часі війни. Назначено дату інтервенції.

Зразу вона була призначена на 1930 рік. Думка була, що з точки погляду внутрішнього стану в Радянському Союзі цей рік буде найвідповідніший, бо великі вклади капіталу, які визначено для п'ятирічного пляну індустрії, не будуть ще трудниці соціалістичного будівництва, не маючи з нього ніякої користі. Ці труднощі мали збільшитися ще в той спосіб, що в економічне життя країни пляновано було ввести замшання; і організація саботажників мала в дім відіграти свою роль, використовуючи свої високі посади, які занимали члени цієї організації. З другого боку — організатори військової інтервенції казали сподіватися своїм російським агентам, що до того часу воєнні приготування як чисто військового, так і політичного характеру так розвинулись, що можна буде завдати рішучий удар.

Плян був такий: Через певний випадок на румунсько-радянським кордоні Румунія мала почати ворожі кроки проти Радянського Союзу, а тоді Польща, союзниця Румунії, мала вмішатися і так війна мала поширитися. Франція і Британія мали не тільки достатично тим країнам воєнних матеріалів, але дати їм поміч на Чорнім і Балтійським морях своїми морськими й повітряними фльотами, атакуючи Ленінград з півночі. Спеціальну роль призначено Фінляндії й іншим надбалтійським країнам. Уважно застановлялися над роллю Німеччини та інших держав. При кінці 1929 року, коли прийшли до переконачня, що приготування так внутрішнього як і зовнішнього були закінчені вчасно, дату інтервенції відложено до 1931 р. Такі знізання дав Рамзін. Говорили також інших сімох підсудних і всі вони еподалити те саме. Кожний з них оповідав про подробиці з обсягу своєї спеціальної роботи.

Мотиви підсудних, які наперекір своїй невинності до пролетарської диктатури рішили признаються до своїх злочинів перед судом, є цілком зрозумілі. Викриття кримінальніки дивляться на це, як на одинокую можливість уникнути пролетарської справедливості і тим способом врятувати своє мерзенне життя. Знізанням згадувати про те, що кампанія брехонь, яку почала капіталістична преса й імперіалістичні уряди, буде продовжуватися навіть потім, коли їх твердження відносно цього суду будуть зовсім розбиті.

Однак це так легко їм не вдається після того, як світ дізнається про знізання, що їх підсудні дали на публічному процесі. Викриття махінацій, які пороблено для збройної інтервенції проти Радянського Союзу у відповідний час, як також інструкції дані групі арадників, що мали підготувати ґрунт для інтервенції в Радянським Союзі, є великим ударом для імперіалістичних плянів. Все ж таки нічо не було б більше помилковим як думати, що через викриття цих зрадників можливість збройної інтервенції або війни проти Радянського Союзу у-сунені. Мотиви, які гонять імперіалістів до війни проти Радянського Союзу є кожному знані. Великий контраст між поступом соціалістичного будівництва з одного боку, а світовію кризою, яка трясє основами капіталістичного ладу, з другого, страх перед зростаючою революційною силою в капіталістичних країнах — будуть дальше пхати імперіалістів до гарячкових приготувань збройної кампанії проти Радянського Союзу.

На підставі знізань підсудних на розправі в Москві, збройну інтервенцію відложено до 1931 р. Пролетаріят Радянського Союзу, який помідав безпосереднього впливу, який поборов своїх ворогів в часі першої збройної інтервенції імперіалістів в 1918—1920 р.р., як також підчас горожанської війни, який мирною працею відновив своє господарство і зараз докладає всіх можливих старань, щоб закінчити величезну роботу соціалістичного будівництва в індустрії і різнити, поборє всі нові атаки закордонних інтервенцій. Він виконає свій обовязок так, як виконував його завжди перед тим.

Обовязком пролетаріату капіталістичних держав є подбати, щоб армії імперіалістичних хижаків роззлилися об твердий мур повстаючих революційних мас, доки вони дійдуть до кордону робітничо-селянської республіки.

Г. Валецький.